

Beste lezers,

Ik wil graag voor 2016 iedereen een voorspoedig jaar toewensen.

Door de inzet van een prachtige groep mensen in ons bestuur en een uitermate gemotiveerd team medewerkers hebben wij onze vooropgestelde doelstellingen voor 2015 kunnen verwezenlijken:

- er verschenen in totaal 6 prachtige nieuwsbrieven;
- de uitstappen naar Mechelen en de abdij van Grimbergen vonden plaats;
- onze website groeit wekelijks aan met nieuwe data en informatie;
- onze bibliotheek is in orde gebracht en is na afspraak voor iedereen toegankelijk;
- schenkingen blijven binnenstromen;
- de maandelijkse praatcafés met deskundige sprekers trokken veel bezoekers aan;
- de "Open Monumentendag" mag een succes genoemd worden;
- nieuwe werkgroepen werden opgestart.

Om dit alles te kunnen blijven realiseren, doe ik dan ook dit jaar een oproep naar bereidwillige medewerkers, zodat de huidige dynamiek kan worden voortgezet.

Om dit alles te kunnen blijven financieren kan U ons helpen door lid of steunend lid te worden van onze erfgoedvereniging.

Onze private sponsors waren een enorme steun en ik hoop dat wij ook dit jaar op hen kunnen rekenen. Nieuwe sponsors zijn vanzelfsprekend nog steeds welkom.

Tenslotte wil ik ons gemeentebestuur, de openbare bibliotheek en de cultuurraad bedanken voor hun steun en medewerking die wij steeds mochten ontvangen. Zonder hen en al onze vrijwillige medewerkers, leden en sponsors zou onze mooie vereniging niet staan waar ze nu staat.

Met vriendelijke groeten,

Jan Verbelen,
voorzitter.

Zin om een handje te helpen ?

Berla draait volop en, eerlijk gezegd, we kunnen soms maar met moeite volgen...
We hebben vele projecten en krijgen heel wat schenkingen binnen die moeten verwerkt worden.
En er blijven nieuwe zaken opduiken die ook de moeite van het opvolgen waard zijn.

Daarom willen we graag nog eens een oproep doen om even te komen helpen.

En dat kan op heel veel manieren, puur afhankelijk van wat jouw persoonlijke interesse is.
Van archiefbeheer tot opzoekingen. Van fotograferen wat er nu is tot het thuisbrengen van oude foto's. Van helpen bij lopende projecten tot het opstarten van jouw eigen onderwerp. Van onze grote tentoonstelling in 2018 mee in elkaar steken tot contacten leggen met dorpsfiguren om hun verhalen op te tekenen. Van activiteiten helpen organiseren tot letterlijk stukken uit de grond halen. Enzovoort, enzoverder...

Kortom alles wat maar kan bijdragen om ons erfgoed in de breedste zin te ontdekken, te bewaren en te ontsluiten. Want "erfgoed" is véél breder dan de meesten denken.

En er bestaat geen "kleine" hulp: àlle beetjes helpen en verbeteren de situatie.

Interesse? Contacteer ons dan even op erfgoedberla@live.com

of via ons postadres **Brusselsesteenweg 44 bus 1 – 1860 Meise**
of spreek gewoon eens iemand van onze bestuursleden aan.

Maar je kan ons ook al helpen door eerst gewoon lid te worden.

Voor 2016 blijft het **lidgeld** net hetzelfde als vorig jaar: **€ 20**.

Daarmee steun je ons al een heel eind en zorgen we dat wat hier vroeger reilde en zeilde ook in de toekomst gekend zal blijven. En we bieden je een tijdschrift, praatcafés, korting op activiteiten, enkele zaken exclusief voor leden en nog veel meer.

Maar je kan ons ook een *extra-steuntje* in de rug geven door **steunend lid** te worden en daarvoor **€ 40** over te maken. Dat betekent voor ons niet alleen financieel, maar ook qua morele ondersteuning een flinke opsteker.

We zetten je dan ook in de bloemen op het jaarlijks erelijstje van onze gulle schenkers.

Vorig jaar waren dat bijvoorbeeld volgende mensen (in alfabetische volgorde):

Urbain Ameryckx, Marcel Belgrado, Herwig Cornelis, Karl De Keersmaecker,
Jan De Meuter, Roland De Schutter, Jos Emmerechts, Roger Moreau, Bob Nicolaes,
Marie-Jeanne Thaelemans, Philippe Van Asten, Eric Van Baelen, Gerard Van Den Berg,
Ann Van Dievoet, Agnes Van Malder, Dirk Verbelen en Jan Verbelen.

Toon dus jouw hart voor erfgoed en kom er in 2016 ook bij.

Je kan het lidgeld overmaken naar onze rekening **BE80-7380-4197-7477**

met in de **mededeling** jouw email-adres (of indien je dat niet hebt: jouw postadres).

Met al onze dank bij voorbaat.

Kroniek van het Hof genaamd « het Hondsgat »

Marc Gillisjans

Een omtrent 1970 verdwenen pachthof-brouwerij-herberg. Het Hondsgat was gelegen aan de huidige Westrodestraat aan de kleine rotonde aldaar. Op de kaart van Popp: sectie B 70/72.

Waar de oudste ons bekende kaarten het Hondsgat situeren tussen de beek en de straat, stellen we vast dat honderd jaar later, voortgaande op de kaart van Popp het Hondsgat zich had verplaatst ten westen van deze straat.

1715, Westrode ... *het hontsgatt* ... (M, G 42) ; 1863-1875, ... *herberg gen. Hondsgat* ... (NB 36255, 19) ; 1950, ... *tonsgat* ... (v).

[M= kaartboek van Mottaer ; NB = Notariaat ; v = onder het volk]

1714 - 1717

ARA Brussel : kaarten en plannen 1171 : kaartboek van Wolvertem:

We vinden op kaart G onder het nummer 42 ingeschreven : **Jan Mertens** ¹ *het hondsgatt oost en zuyd de Straete groot hondert 25 roeden* : **Joos de hont** ² *pachter*. In het bedeboek van de parochie Wolvertem komen beiden voor onder het hoofdstuk Westrode. Jan wordt belast met 6 Rg 1 blank voor 15-1-89 land onder Westrode en 3 Rg voor zijn gemaal. Hij betaalt een eerste deel op 14 januari nl. 4 Rg en de rest op 13 juli. Joos bewerkt 1-0-97 land tegen 15 stuiver en voor zijn gemaal wordt hij 20 stuiver belast. Op 13 februari betaalt hij 15 stuiver en het restant op 08 augustus. Bij de heffing van de beden 1724-1725 heeft Jan wat minder land bewerkt (12-2-41) maar de aanslag wordt volledig betaald in twee keer.³

1733

RA Leuven : Schepengriffie Wolvertem 9073, ongepagineerd.

Bundel betreffende belastingsaanslagen te Wolvertem waaruit we kunnen afleiden dat **Jan Mertens** (...-1732) met 12-3-44 areaal de tweede grootste pachter te Westrode was na Hendrik de Wit (15-2-70), pachter van het Hof van Obbergen.

¹ Hij was dus eigenaar van het Hondsgat en waarschijnlijk zoon van Christoffel Mertens en Catharina Sibens ; hij werd dan geboren te Londerzeel anno 1674 en wordt vernoemd als schepen van Wolvertem in 1704. In 1692 vinden we in het *maenboeck der prochie wolverthem* onder Westrode de vermelding van een zekere ... *christoffel Mertens pachter met Syn vrouw twee sonen Twee peerden een veulen Vyff coyen twee rinders Twee calveren bedraeght 12-18* Denkelijk boerde (of bezat in eigendom) deze Christoffel vóór zijn zoon Jan op het Hondsgat. In het bedeboek uit 1702 vinden we Christoffel niet meer terug. Waarschijnlijk was hij het die stierf te Londerzeel op 04 11 1692. Wel vonden we in dit bedeboek onder Westrode een Jan Mertens vermeld bij de arme mensen als zijnde schoenlapper.

² Dit zou Judocus de Hont, ° Londerzeel in 1675, er gehuwd in 1707 met Antonia van Assche kunnen zijn. Het paar woonde te Imde (geboortes in 1708-1709) en aansluitend waarschijnlijk te Westrode (geboortes van 1714 tot 1720 te Wolvertem waar Westrode parochiaal onder ressorteerde).

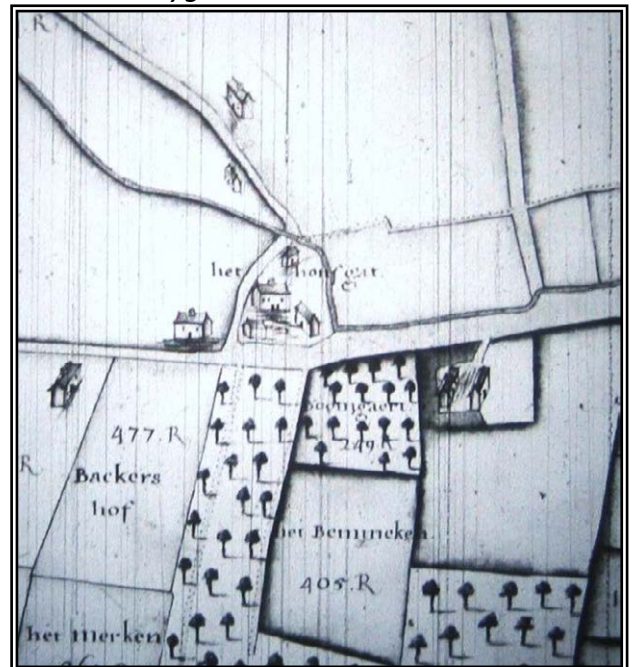
³ SA Brussel : Pergameni, register 3449 en 3451.

1747

RA Leuven : Schepengriffie Wolvertem 9140 : telling

RA Anderlecht : Staten van Brabant, carton 397/2-48

Betreft de *Generaele Impositie* op paarden, beesten, haardsteden en schouwen opgemaakt 23.09.1747. De opneming hiervan werd gedaan door Jan Wijns in absentie van de drossaard maar geassisteerd door de schepenen en de griffier. Een boete van 10 pattacons was voor hem die valse verklaringen zou afleggen en *de gene jet soude verswygen*.⁴

⁴ In tegenstelling tot de telling uit 1755 betreft dit geen echte volkstelling maar een telling met als doel belastingen te heffen op personen, op dieren, op bewerkte grondoppervlakte, op het bezit van schouwen en op het verbruik van thee. Daardoor werden alleen de namen vermeld van de mannen aangevuld met de vermelding of ze een vrouw hadden, van kinderen boven de zeven jaar, van knechten en meiden, van het aantal dieren en schouwen die men in eigendom had. Wat betreft de vermelding van het woordje *ploeg* kunnen we het volgende zeggen : ploeg was een duister en toen reeds verouderd begrip en afgaande op het doctoraat van Frank Daelemans over het Pajottenland in de 18e eeuw kunnen we het begrip ploeg omschrijven als zijnde voor Brabant een oppervlakte van ongeveer 20 bunder.

De wed. Jan Mertens ⁵

brouwer & tapper	16-0
Twee zonen	4-0
Eenen cnecht	2-0
Twee meysens	4-0
Drye peerden	6-0
Een veulen	1-0
Vier koyen	6-8
Twee rinderen	1-12
Twee calveren	1-4
Een vercken	0-6
Twee haerten brauwerie, stockerie	
& oven voor hun gebruyck eygen huys	2-1
$\frac{3}{4}$ van een ploegh	0-0
thé	6-0
<i>Samen</i>	<i>51-0</i>

Hierbij ook de tiendenkaart ⁶ met *het Honsgat* opgemaakt voor de abdij van Dielegem in 1747. Aan de overzijde rechts bemerkt men het Hof van Obbergen met een dreefje daarnaartoe.

In 1748, gedurende de Franse overheersing van onze gewesten, vinden we de **weduwe Jan Mertens** terug wanneer ze aangeeft dat ze gedurende 1 dag 19 man en 19 paarden logies heeft gegeven en daarna nog eens gedurende 46 dagen voor 4 man met 4 paarden. Bij de leveringen verklaart ze met haar wagen en drie paarden gedurende 23 dagen naar het leger gereden te hebben en daarna nog eens met een wagen en 3 paarden gedurende 3 dagen verlet te hebben gehad. ⁷

21.01.1751

RA Anderlecht : notariaat 4893 akte 7 van notaris De Kinder uit Brussel.

⁵ Cornelia Verheyden, geboren te Ramsdonk op 26.12.1677 en er gehuwd op 19.02.1703. Ze was de dochter van Ambrosius Verheyden en Lucia Brion, pachters. Ze stierf te Wolvertem in 1759.

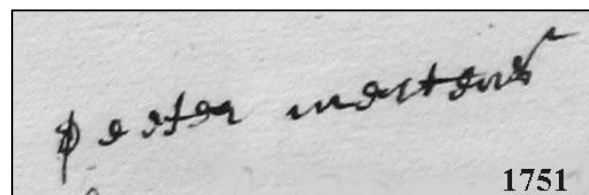
⁶ ARA Brussel : kaarten & plannen 3062 C (nu microfilm 3182).

⁷ Schepengriffie Wolvertem 7844.

Is een huurcontract tussen enerzijds Cornelia Verheyden, weduwe Jan Mertens uit Westrode en anderzijds haar zoon **Peeter Mertens** (1713-1794) voor een *behuysde hoffstade, brouwerie, stokerie, schuere ende stallingen mitsgaeders twee partyen lants, groot 2 bunderen* onder Wolvertem en Londerzeel gelegen, voor negen jaar aan 75 gulden courant geld. De volgende voorwaarden werden gesteld :

- de verhuurderes zal de brouwketel, de bakken, de stuikmanden en ander brouwgerief moeten onderhouden ten haren laste;
- de huurder zal alle dorpslasten en de cijzen op de verhuurde goederen op zich nemen;
- hij zal de landen behoorlijk dienen te labeuren en de twee laatste jaren van zijn termijn niet mogen verhandzaaien; hij mag ook niet onderverhuren;
- hij zal jaarlijks 500 gelui stro leveren tot bekleden van de daken en hij zal deze daken onderhouden van vitsen en plakken behalve de nagelen, vorsten en latten die de verhuurderes zal betalen en leveren;
- de verhuurderes reserveert zich voor haar gebruik de voorste grote kamer;
- de huurder staat in voor het onderhoud en reparatie der wegen;
- hij mag niet meer kappen als het houwmesrecht zegt en toestaat en heeft geen gezag aan de opgaande bomen.

De weduwe Mertens tekent met een kruisje.

1755

ARA Brussel : Office Fiskaal – Wolvertem : microfilm 1386/32

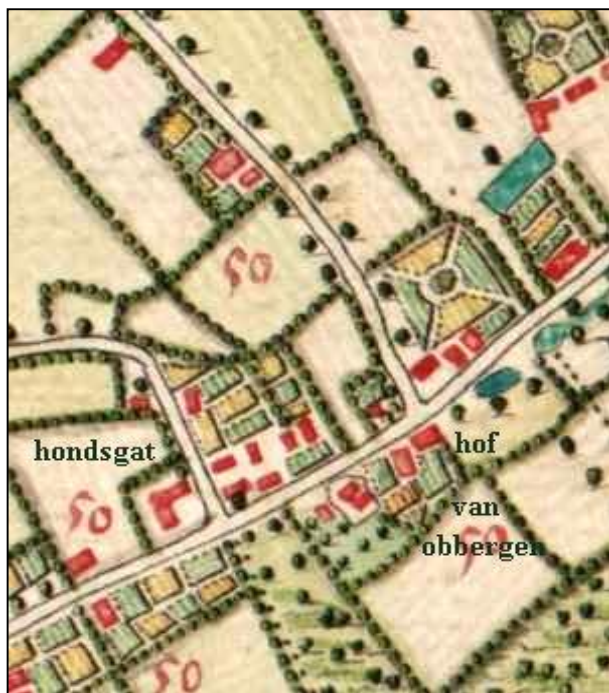
Peeter Mertens, pachter en brouwer, wordt hier genoteerd onder Westrode met zijn vrouw ⁸ en zijn moeder (Cornelia Verheyden) plus twee knechten en een dienstmeid.

24.03.1757

Peeter Mertens, zoon van Jan en Cornelia Verheyden,⁹ verkrijgt het Hondsgat op die datum van zijn broers en zusters in een akte opgemaakt voor de schepenen van Dielegem. Anno 1759 vinden we hem getaxeerd worden voor 14 bunder 14 roeden; in 1785 voor 13 bunder en 67 ½ roeden;¹⁰ in 1784 en 1791 had hij vijf koeien staan.¹¹

1777

Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden door graaf de Ferraris : deel Vilvoorde.

⁸ In 1750 trouwde hij Petronella Buyst uit Bornem en in 1765 Catharina Robberechts uit Londerzeel.

⁹ Jan Mertens stierf te Wolvertem op 12.02.1732 ; hij had met Cornelia Verheyden volgende kinderen geboren te Wolvertem : Adriaan, Anna, Catharina, Jacoba, Jan, Maria Francisca, Petrus, Theresia en Willem. Peeter stierf te Londerzeel anno 1794.

¹⁰ Schepengriffie Wolvertem 7853 en 9047.

¹¹ Schepengriffie Wolvertem 9047, 9140 : telkens ongepagineerde bundels.

Terwijl toponymische gezien het Hondsgat gelegen is tussen straat en beek ging men reeds vlug het Hondsgat situeren aan de westkant van de straat waar een gelijknamige herberg lag. Een opsomming der eigendommen van Peeter en Hendrik Mertens vinden we in de schepengriffie Wolvertem 9905 p. 238.

1784 - 1785

RA Leuven : schepengriffie Wolvertem 9146, s.p.

Volgens nagelaten archiefstukken werden in deze periode de oude **Peeter Mertens**, samen met zijn tweede vrouw en hun acht kinderen, reeds meer dan vijf jaar brutaal gedomineerd door hun aan drank verslaafde oudste zoon Adriaan (° 1755). Deze laatste haalde, niet alleen verbaal maar ook fysisch, voortdurend uit naar zijn vader en stiefmoeder. Volgens getuigenverklaringen was hij .. *dreygende met vele grouwsame vloeken hem (vader Mertens) een mes in t' hert te steken alsook hem den neck af te sneyden ..* of .. *dreygende met het mes bloodt in de handt van hem het leven te nemen ..* of nog .. *ter hand nemende een bus geweir, dan een pistool, dan een mes of andere instrumenten ...* Ook zou hij niets liever doen dan hun pachthof in brand te steken en gans Westrode mocht volgens hem mee afbranden. Dikwijls moest het gezin bij de geburen vluchten wanneer hij weer eens de deuren instampste, heel de huisraad kapotsmeet, het vuur uit de haard in de keuken rondsmeet en zelfs een muurtje omvertrok. Moegetergd en vrezend voor hun leven, (hij vertelde zijn stiefmoeder dat ze voor hem geen eten meer moest maken vermits hij ze dezelfde nacht nog zou afmaken) dient vader Mertens tenslotte klacht in bij de overheid en gezien het verzoek en de informatie preparatoir verlenen de wethouders van Wolvertem op 13.12.1784 permissie om Adriaan voor drie jaar te colloqueren. Bij vonnis voor de drossaard en schepenen van Wolvertem wordt hij op

23.05.1785 veroordeeld tot drie jaar hechtenis in het correctiehuis van Vilvoorde waarna hij er op 30.05.1785 wordt opgesloten. Vader zal hiervoor jaarlijks met 20 gulden tussenkomen in de onkosten. Op 23.06.1786 stellen de bestuurders van het correctiehuis een verslag op waaruit blijkt dat Adriaan zich steeds onberispelijk heeft gedragen en spijt heeft van zijn fouten zodat vader Mertens een smeekschrift richt tot de bestuurders van Wolvertem om zijn zoon voortijdig vrij te laten, wat we ook zien gebeuren : bij provisie wordt hij op 14.08.1786 ontslagen. Vanaf dan zijn we zijn spoor bijster.

Enkele jaren tevoren, nl. op 13 en 14.06.1783 gebeurde op verzoek van de drossaard door de burgemeester en schepenen van Wolvertem een visitatie van de wegen en van de molenbeek gelegen in de baronnie van Wolvertem . Er wordt gesteld dat de in het beleyenboek genoteerde personen beboet zullen worden indien ze binnen de veertien dagen de vastgestelde mankementen niet hebben hersteld ; bij verzuim hiervan zal op hun (dubbele) kosten deze herstelling worden gedaan.¹²

Zo werd Peeter aangemaand om aan zijn bos en in de Westrodestraat ter hoogte van zijn goederen deze straat degelijk te maken en te voorzien van hout vermits ze erbij lag tot last van iedereen.

17.07.1792

RA Leuven : Notariaat Vlaams Brabant 12064 akten 17, 18 en 19: notaris P. de Keersmaecker uit Londerzeel

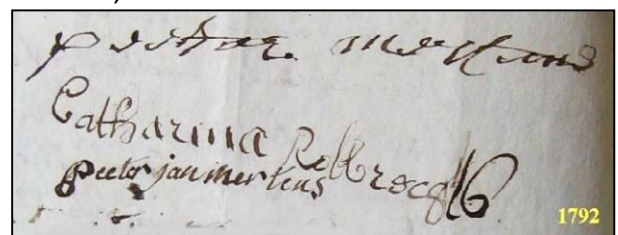
*Akte 17 vertelt ons dat hogervermelde Peeter Mertens weduwnaar van Petronella Buyst ,¹³ nu gehuwd met Catharina Robberechts, ten behoeve van zijn zoon

¹² Schepengriffie Wolvertem 9141 en 9146, ongepagineerd beleyboek.

¹³ Ze huwde anno 1750 in Bornem en stierf te Wolvertem op 01 04 1764.

Petrus Joannes Mertens (1760-1794), bejaard jongman, de hofstede genaamd het Hondsgat verkoopt voor 2600 gulden. Hij had deze hofstede zelf verkregen met zijn eerste vrouw bij koop tegen zijn broers en zusters op 24.03.1757 bij akte opgemaakt voor schepenen en erflaten der abdij van Dielegem (zie hoger). Hiertoe dienden echter eerst nog zijn zonen uit het eerste huwelijk (Guilielmus uit Meise en Franciscus) hun fiat te geven (hetgeen ze ook deden) en zou hij de koopsom dienen uit te betalen zes weken na het overlijden van de langstlevende der verkopers ; pas dan zou het goed definitief van hem zijn.

*Akte 18 regelt dan de verhuring tussen Petrus Mertens en Catharina Robberechts enerzijds en hun zoon Petrus Joannes anderzijds voor 94 gulden 10 stuiver courant geld voor een periode tot drie jaar na de dood van de langstlevende van ... *eene behuysde hofstede met syne ap ende dependentien van dien met brouwerie stokery gestaen binnen den gehuchte van westrode gen. het Hondsgat, groot ½ bunder ... samen met 5 dw land gen. het Strepken, 3 ½ dw land gen. Robynkens Bos, ½ b land uit het stuk gen. den Peerdenbosch en 1 ½ dw land gen. Fluyteene stede.* Een van de voorwaarden tot verhuur was dat de verhuurders de ast en het brouwhuis dienden te herstellen samen met het huis, de schuur en de stallen.

The image shows a close-up of a handwritten document. The text is written in cursive script. The first line reads 'Petrus Joannes Mertens'. The second line reads 'Catharina Robberechts'. The third line reads 'Petrus Joannes Mertens'. The date '1792' is written in the bottom right corner.

*Akte 19 behandelt de conditiën en voorwaarden waarop men ten verzoek van de echtgenoten Mertens-Robberechts 's anderendaags zal overgaan tot de publieke verkoop van al de meubilaire effecten, granen, beesten, Hieruit onthouden we dat

ze 6 koeien bezaten, 1 rund, 1 kalf, 4 paarden, 1 veulen en 2 varkens.¹⁴

Hun zoon Petrus *Josephus* (sic)¹⁵ Mertens zal enkele maanden later het Hondsgat in de gemeenschap brengen bij zijn huwelijk met Maria Anna Maes uit Wemmel¹⁶ met dewelke hij slechts één kind bekwam: Joanna Catharina Mertens (° Wolvertem 30.11.1793 en er + in 1869).

In 1793 werd Petrus opgeëist door de Oostenrijkse troepen van de keizer-koning om op 08 april, 25 april, 27 mei, 29 juni en 07 november met zijn wagen bespannen met vier paarden naar Bergen, Valenciennes, Tubize, Ath ... te rijden. Hij diende hiervoor drie tot zes dagen te verletten en wordt op deze reizen in konvooi van een achttal pachters uit Wolvertem meestal vermeld samen met Hendrik Mertens van de Breemhoeve.¹⁷

Na de vroegtijdige dood van Petrus Joannes Mertens¹⁸ hertrouwde Maria Anna te Wolvertem op 16.02.1795 met **Henricus Lamberts**. Om later moeilijkheden te vermijden tussen het kind uit het eerste huwelijk en de nog eventueel te volgen kinderen uit haar tweede huwelijk lieten Henricus en Maria Anna op 10.02.1795 voor

¹⁴ Schepengriffie Wolvertem 9047 : en in 1794 worden een wagen en drie paarden aangegeven.

¹⁵ Men dient hier Petrus Joannes te lezen.

¹⁶ Zie Schepengriffie Wolvertem op 03 of 23 11 1793 ; Maria Anna wordt in de archivalia vermeld nu eens als zijnde uit Wemmel dan weer als zijnde uit Relegem ; echter geboren te Wemmel anno 1772 als dochter van Egidius Maes en Maria Anna de Groof. Ze stierf voor 1842 en had een oom, Carolus Maes, welke priester was.

¹⁷ Schepengriffie Wolvertem 9142, ongepagineerd bundel. Vermeld voor het indienen op de gemeente van schadevergoeding voor hun reizen. Henricus schijnt de republiek der Belgische Verenigde Staten goed gezind te zijn geweest want voor hun leger vrijwilligers schoot hij 55 gulden voor : Schepengriffie Wolvertem 9052.

¹⁸ Geboren te Wolvertem anno 1760, gehuwd in 1793 (maar niet terug te vinden in de klapper van Wemmel en Relegem) en gestorven op 33-jarige leeftijd op 13 09 1794 in Wolvertem waar het dodenregister hem verkeerdelijk noteert onder de naam Jan Baptist Mertens (= de naam van zijn broer geboren in 1762).

drossaard en schepenen van Wolvertem een akte opmaken van de waarde der meubelen en de beternis van het land (= mestrechten). De boni bedroegen 1517 gulden en de mali 1014 zodat er een rest boni was van 503 gulden waarvan de helft toekwam aan het minderjarig kind.¹⁹ Uit deze akte weten we ook hoe de boerderij er uitzag. Ze bestond uit een keuken, een kamer, een kleine kamer, de vloer, de zolder, een kelder, een kelderkamerken, een paardenstal, een koestal, een wagenhuis (met een wagen, karren en ploegen), een remise, schuren, brouwerij en stokerij. Verder is er nog sprake van het ongedorst graan in de schuren en het hooi en stro op de schelften en zolders.²⁰

In 1794 zwaaien de Fransen hier terug de plak en er wordt opnieuw een telling georganiseerd. Notaris Caroly uit Brussel, aangesteld door de wethouders dezer stad, dient zich op 11.10.1794 (20 Véndémiaire III) samen met de burgemeester, de griffier en een schepen van Wolvertem aan ten huize van Petrus Joannes. Ze moeten het echter stellen met Maria Anna Maes, pas weduwe geworden, die hen te woord staat . Zij verklaart 7 personen ten laste te hebben en 13 b 2 dw land te bewerken samen met nog 30 r weide. Verder bezit ze voor het moment in tarwe 30 sister (30) , koren 60 s (50) , gerst ½ s (60) , boekwei 14 s (14) , haver 20 s (50) , hooi 700 pond (3700) , stro 3700 bussels (3700) , vlas 120 p (72) , hop heeft ze niet liggen maar wel nodig nl. 200 pond. Haar veestapel bestaat uit 5 koeien, 2 verren, 1 kalf, 1 varken, 3 paarden, twee karren en een wagen. Eventueel zou ze wel een koebeest kunnen missen tot de volgende oogst.²¹

¹⁹ De voogden waren Hendrik Mertens, vaderlijke kozijn en Judocus Van den Borre, moederlijke kozijn.

²⁰ RA Leuven : schepengriffie Wolvertem 7860 nr. 155 van 14 02 1795.

²¹ SA Brussel : Pergameni, lias 535B. Tussen haakjes de hoeveelheden die ze nodig hebben tot de volgende oogst om te zaaïen en om het levensonderhoud van mensen en dieren te kunnen verzekeren.

27 Messidor XI (16.07.1803)

RA Leuven : Registratie & Domeinen 2425 n° 43

RA Anderlecht : Affiches de Vente : register 142, 373-6 en Registratie & Domeinen 4000 p. 13 artikel 972

Op hoger vermelde datum kopen ze voor 7550 francs 6 ha 27 are 25 ca oftewel 5 bunder land, voorheen gerooid bos, in drie partijen. Alhoewel het land slechts op 4499 francs werd geschat dienden de echtgenoten Lamberts-Maes in vijf schijven van telkens 1510 francs in klinkende munt te betalen. De eerste keer op 05 Brumaire XII (28.10.1803) en de laatste keer op 17.10.1807. Ze hadden het land in huur gekregen van de kerk van Sint Goriks te Brussel met een bail die zou eindigen in het jaar XV tegen 308 francs per jaar. Het betrof :

- 2-50-90 (twee bunder) gen. d'Oude Weyde (kaart Mottaer G 34 ; Popp B 102)
- 1-88-77 (zes dagwand) gen. de Putten (kaart Mottaer G 28 ; Popp B 123/128)
- 1-88-17 (zes dagwand) gen. de Vleuge (kaart Mottaer H 55 ; Popp C 194)

Het koppel moet dus tamelijk welstellend geweest zijn en was zeker niet bang om hogervernoemd aangeslagen zwart goed (waarvan ze reeds huurder waren) in te kopen.

26.12.1814

Notariaat Vlaams Brabant 36355 akte 202 : notaris Kips uit Grimbergen.

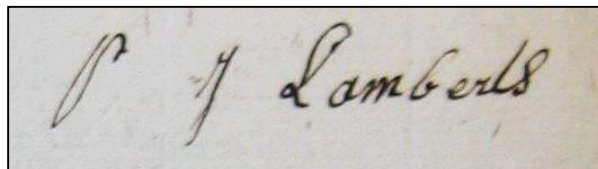
Joanna Catharina Mertens dochter van Pierre Jean Mertens en Marie Anne Maes verkoopt haar rechten, zijnde de helft, op het Hondsgat, aan haar stiefvader **Henri Lamberts** (1765-1849),²² brouwer-pachter te

²² Geboren te Nerom-Wolvertem op 31 08 1765 van Peeter en Anna Maria Verlinden ; overleden te Wolvertem op 19 01 1849. Van hem vonden we in het

Westrode. Deze zal enkele jaren later ook nog het 62 are 88 ca groot Meyersblock huren van prins de la Tour & Taxis.²³

25.04.1832

Notariaat Vlaams Brabant 36384 akte 104 : notaris Kips uit Grimbergen.

Petrus Joannes Lamberts (° W 19.10.1795) zoon van Henricus en Maria Anna Maes, brouwers en landbouwers uit Westrode laat een huwelijkscontract opmaken met Maria Anna Francisca de Boeck, dochter van Judocus en Barbara Robberechts uit Groot Willebroek en wordt tezelfdertijd door zijn ouders begiftigd met het huis, de schuur, de stallen, de brouwerij met 2 koperen ketels, koelbak, 2 kuipen en een ast gem. gen. het Hondsgat, groot 62 roeden 86 ellen Hollandse maat en zal het te zijner beschikking krijgen na de dood van de langstlevende der begiftigers ; aan de andere erfgenamen zal hij 2400 gulden dienen uit te betalen en aan zijn halfzuster Joanna Catharina Mertens 141.42 g

03.05.1835

Notariaat Vlaams Brabant 36391 akte 131 : notaris Kips uit Grimbergen.

archief van het vredege recht van Wolvertem nummer 51 akte 136 dd. 18 09 1847 een processtuk waarin hij het aanlegde tegen Windeline Schreurs, een herbergierster uit Londerzeel, welke volgens Lamberts en enkele getuigen hem had uitgemaakt voor een oude schelm die al drie keer met de gewijde kaars in zijn handen had gelegen maar die door de duivels in leven werd gelaten om de mensen nog meer te kunnen bedriegen. Vermits die uitspraken door Schreurs in haar eigen tuin werden gedaan en Lamberts ze alleen maar ter kennis kwam van horen zeggen werd hij, die eisende partij was, veroordeeld tot de gerechtskosten.

²³ RA Leuven : notariaat Ph.Ch. Van den Daele-Grimbergen op mf. 2062386 dd. 27 12 1816.

Petrus Joannes Lamberts verkoopt voor 45,35 fr het Hondsgat aan zijn broer **Frans Edward Lamberts** (1812-1881) op voorwaarde dat deze laatste de lasten die er op rusten ten voordele van de kinderen van Henricus en Maria Anna Maes, zal overnemen. Het bedrag wordt nu in Belgische franken uitgedrukt (4 keer 725 fr) en nog eens 362 fr voor zijn halfzuster Joanna Catharina Mertens welke tot aan haar dood in 1869 als dienstmeid woonachtig was in de brouwerij. Vermits Edward nu al een huis-brouwerij heeft dient hij nog wart grond te verwerven en hiervoor verhuurt zijn vader hem voor 272,10 francs volgende stukken :

- 2 b 34 el 20 palm land gen. den Peerdenbosch te Westrode
- 1 b 25 roe 75 el land gen. de Streek in Westrode
- 1 b 13 roe 48 el land gen. Fluytinus Stede onder Londerzeel

Enkele dagen later verhuurt Judocus Mouremans , een handelaar uit de Stooftstraat te Brussel hem eveneens voor negen opeenvolgende jaren vanaf Sint Andries (30 november) 1835 aan 408,16 francs :

- 2 b 28 r 40 el land gen. de Vleug te Westrode
- 2 b 67 r 40 el land en weide gen. de Putten te Westrode
- 2 b 71 r 35 el land gen. de Oude Weide eveneens te Westrode

Frans Edward heeft nu een volledige uitzet opgebouwd en zes weken later zal hij in het huwelijk treden met Catharina Josephina

Leemans, de dochter van de burgemeester-molenaar van Wolvertem.²⁴

08.07.1835 & 09.07.1835

Notariaat Vlaams Brabant 36391 akten 209 & 210 : notaris Kips uit Grimbergen.

Op die dagen wordt ten verzoeken van vader Henricus Lamberts een openbare verkoop ingesteld van alle meubelen, beesten, gereedschap, ... welke 4157,09 fr opbrengen. 's Anderendaags volgt dan de openbare verkoop van de vruchten wassende op het land gelegen onder Wolvertem en Londerzeel hetwelk nog eens 4146,25 fr opbrengt.

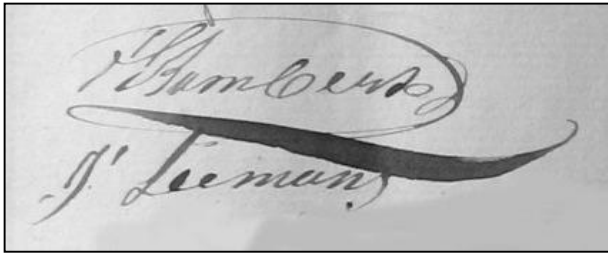
In 1841 gaan de echtgenoten Lamberts-Leemans om welke reden dan ook, 4000 fr voor 10 jaar aan 4 ½ % lenen bij Maria Joanna Genarinde, een rentenierster uit Grimbergen. Ze geven hierbij als panden het Hondsgat, een weide in Steenhuffel en een huis te Wolvertem, sekte B 153/155 (naast het Hondsgat).²⁵

Eind 1841 komen ten huize van Frans Edward de zes kinderen Lamberts uit het tweede huwelijk van Maria Anna Maes samen met Joanna Catharina Mertens, enig kind uit haar eerste huwelijk en verklaren dat Hendrik Lamberts persoonlijk en buiten huwelijk 88 a 20 zaailand te Westrode (B 110) en 38 a 70 weide eveneens te Westrode (B 117-118) heeft verworven en dat zij hierop hoofdens hun gezamenlijke moeder geen rechten hebben en dat het vader Lamberts vrij staat ermee te doen wat hij goedgevindt.²⁶

²⁴ Notariaat G.F. Evrard, Humbeek 4 dd. 14 en 18 04 1835 akte 25 en 27. Catharina Josephina Leemans verkoopt op 31 03 1841 haar ouderlijk erfdeel bestaande uit vier percelen zaailand te Wolvertem (in gebruik door haar broer tot 30 11 1844) : notaris Crick te Londerzeel : RA Leuven 882/81 doos 15 akte 39 en 43.

²⁵ RA Leuven : repertorium der notarissen 41 : Crick – Londerzeel, akte 95

²⁶ RA Leuven : notariaat G.F. Crick 15 akte 157 dd. 12 12 1841.

In 1845 verhuurt vader Hendrik Lamberts, particulier aan zijn zoon Frans Edward, bierbrouwer en landbouwer 1 ha 13 a 60 ca zaailand onder Londerzeel (D 418) en 1 ha 73 a land onder Westrode (B 179).²⁷

Nog in 1845 tenslotte verkoopt het echtpaar Lamberts-Leemans voor 2200 fr aan de heer Danhieux, drogist te Brussel een stuk land gelegen aan de Kwade straat, kadastraal B 110, groot 88 are 20 ca. Het was Edward enkele maanden tevoren toegekomen langs vaders kant.²⁸

30.07.1853

Notariaat Vlaams Brabant 36244, akten 68-72 en 78 : notaris J.B. Pantens uit Londerzeel.

Betreft de verkoop door **Franciscus Eduardus Lamberts** (1812-1881) en Catharina Josephina Leemans (1810-1875)²⁹ van :

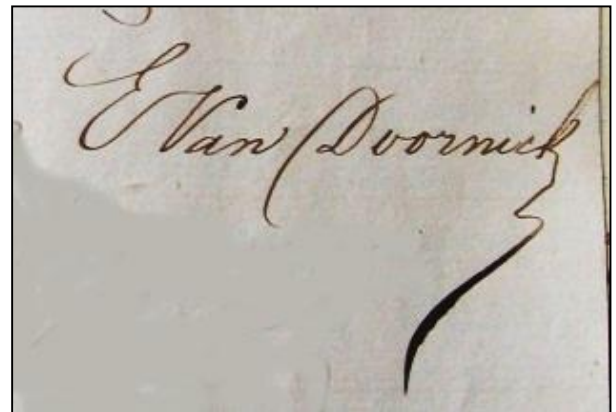
- 1/ een pachthof etc. etc. gem. gen. het Hondsgat, groot 37-32,
 - 2/ de grond waarop het bakhuis staat, groot 15-63,
 - 3/ weide en land, groot 58-79,
 - 4/ weide en land, groot 51-44;
- samen 1-63-18 waarin echter de brouwerijenbehoeften niet waren begrepen.

Kavels 1/2/3/ werden door Henricus Lamberts en Maria Anna Maes in gifte gedaan aan hun zoon Pieter Jan Lamberts (zie hoger : akte

Kips 25 04 1832) die ze in 1835 aan zijn broer zou verkopen.

- Koop 1 wordt ingemijnd op 7000 fr en gaat af naar 4900 fr;
- koop 2 gaat van 1000 naar 600;
- koop 3 gaat van 3000 naar 1700;
- koop 4 gaat van 2000 naar 1500.

Omdat de verkoop naar hun oordeel niet genoeg zou opbrengen werd deze door de verkopers ingehouden met de mededeling dat er op een latere datum terug een koop zal ingesteld worden.

Op 29.11.1853 tenslotte verklaren de verkopers de vier kavels in de massa samen met het brouwersgerief verkocht te hebben voor 6700 fr aan Th. Ed. Van Doornick en zijn zusters Marie Isabelle en Melanie Charlotte, allen grondeigenaars uit Brussel.³⁰ Het goed was toen nog verhuurd voor 200 frank tot 25 12 1862 aan de ongehuwde dochter van Frans Edward nl. **Catharine Emilie Lamberts** (1837-...), zonder beroep, volgens een geregistreerde akte dd. 16.09.1853 bij notaris C.C.F. Vuytsman uit Dendermonde.³¹ Anno 1855 ging de brouwerij teloor en anno 1857 werd het pachtershuis gedeeltelijk afgebroken.³²

²⁷ RA Leuven : notariaat G.F. Crick 19 akte 11 dd. 16 01 1845.

²⁸ RA Leuven : notariaat G. Evrard 14 akte 52 dd. 05 08 1845.

²⁹ Dochter van de burgemeester-molenaar Peeter Leemans en Maria Aldegonde De Boeck en kleindochter langs vaders zijde van Peeter Leemans en Petronella Coppens en langs moeders zijde van Jan Judo De Boeck en Cecilia Henssens.

³⁰ Zeker nog tot 1910 bleef het goed in handen van de familie Van Doornick (eerst Dubois-Van Doornick, later Allaert-Dubois) : Gemeentehuis Wolvertem : kadastrale legger vol. 3 art. 733 & 852 en vol. 10 art. 3020. Ze kochten anno 1851 ook de brouwerij De Keersmaecker te Londerzeel.

³¹ We hebben deze akte niet teruggevonden.

³² Gemeentehuis te Wolvertem, kadastrale legger, volume 3 : artikel 733, 2 & 9 : Lamberts Edouard, B 71

Periode 1843 – 1854 ³³

In deze periode zien we Franciscus Eduardus Lamberts vier maal voor de vrederechter verschijnen :

De eerste keer op 03.01.1843 als aanklager tegen J. L. De Boeck wegens zware beledigingen. Zo zou beklaagde de brouwer o.a. een hoerenloper hebben genoemd. Beiden werden echter veroordeeld tot een geldboete.

Een tweede keer toen hij in een omvangrijk dossier dd. 06.06.1848 werd vrijgesproken voor het niet betalen van een brandpolis aan de brandverzekeringsmaatschappij l' Union.

De derde keer was op 16.09.1850 in een zaak waarvoor hij twee dagen cel kreeg wegens beledigingen en handtastelijkheden begaan op twee vrouwen in een herberg.

Een laatste keer verscheen hij voor de vrederechter op 22.06.1854 in een zaak waarbij hij 41 eikenstammen vervoerde als tussenpersoon voor rekening van een derde en waarin hij werd vrijgesproken omdat niet hij maar nog een ander persoon die in deze zaak verwickeld was, het geld voor de eiken had aangenomen.

1860

Notariaat Vlaams Brabant 36250 akte 114 : notaris Bruzetto uit Londerzeel

In deze akte vinden we een openbare verkoop te Westrode, gehouden in de herberg genaamd het Hondsgat ³⁴ gehouden door (Franciscus) **Eduardus Lamberts**.

1867 - 1880

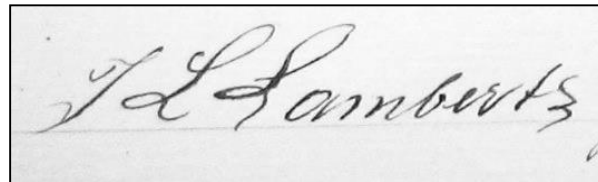
Gemeentehuis Wolvertem :
bevolkingsregister

suppression de la brasserie en démolition partielle de la maison.

³³ Vrederecht Wolvertem 47, akte 1 ; 52 akte 56 ; 54 akte 100 en 58 akte 53

³⁴ Foto's van de laatste uitbaters van het Hondsgat : Jetteken en haar broer Louis van Baates.

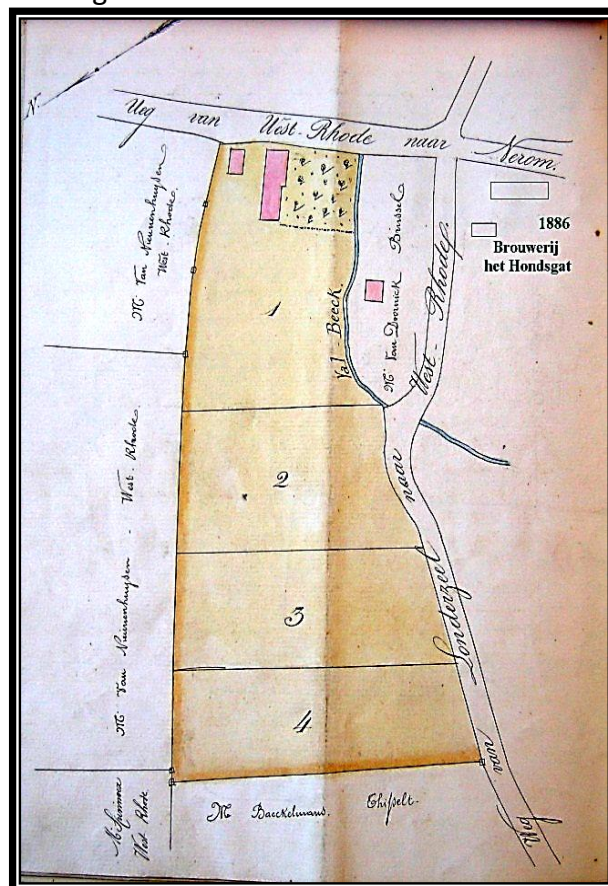
In het huis nummer 14 te Westrode wordt het gezin F. E. Lamberts-Leemans ingeschreven met hun vijf kinderen waaronder de volgende uitbater van het Hondsgat **Jean Marie Louis Lamberts** (1851-1905). Deze trouwde anno 1890 met Marie Pauline De Wachter (1865-...).³⁵

1886

Notariaat Vlaams Brabant 39263 akten 33 & 43 : notaris Cockaert uit Londerzeel

Om de ligging van het Hondsgat te illustreren geven we hierbij de mooie kaart toegevoegd aan hogervermelde akten die de verkoop behandelen van het perceel land genaamd het Blok, gelegen aan de overzijde van het Hondsgat.

³⁵ Ze verhuisden naar Valkebeek 9 en de familie F. Van Campenhout-Van Mol kwam nu het Hondsgat uitbaten.

1931 - 1947 & 1948 - 1960

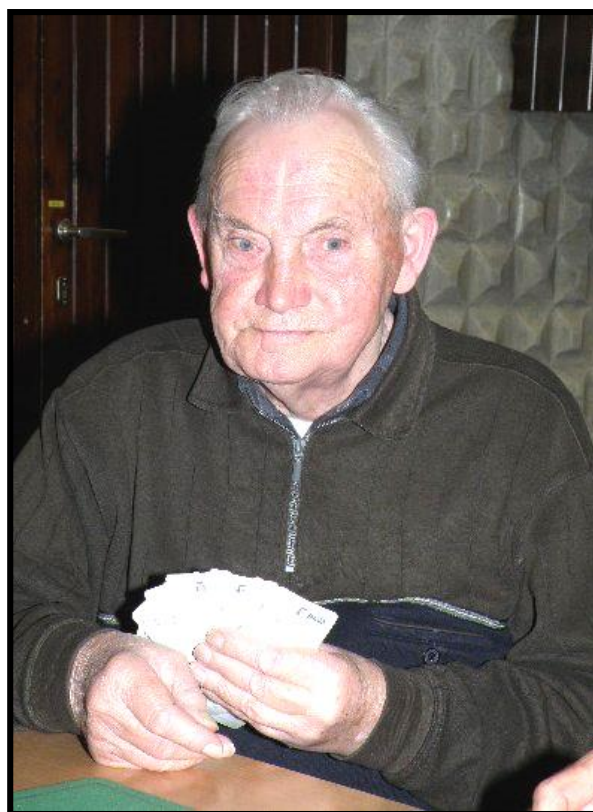
Gemeentehuis Wolvertem :
bevolkingsregister : boek 8 folio 902 & boek
15 folio 1445

In de Westrodestraat op het nummer 20
wonen nu **Jan Baptist Edward Lamberts**
(1891-1951),³⁶ .landbouwer-herbergier,
gehuwd te Wolvertem in 1928 met Philippina
Josephina Van Campenhout (1892-1959),
dochter van Frans en Joanna Catharina Van
Mol, herbergiers te Westrode in het Hondsgat
vanaf omtrent 1900. Samen met hun vier
kinderen woonde bij hen ook nog zijn
ongetrouwde broer Frans Edward Lamberts
(1895-1953).³⁷

De laatste uitbaters van het café ³⁸ waren hun
dochter **Philomena Hendrika Lamberts** alias
Jetteken (1932-2008) foto, gehuwd te
Wolvertem met A. J. B. De Donder samen met
haar jongman gebleven broer **Jan Lodewijk
Lamberts** in de omgang Louis van Bates
genoemd (1928-2015).

*Philomena Hendrika Lamberts
"Jetteken"*

*Jan Lodewijk Lamberts
"Louis van Bates"*

³⁶ Zoon van het echtpaar Lamberts-De Wachter. Alias
Wannes van Bates (rond 1935 ontstaan) omwille van
het feit dat zijn vader buiten herbergier ook nog barbier
was.

³⁷ Omstreeks 27.09.1914 werden Tist en Ward
Lamberts samen met nog een tiental andere inwoners
van Westrode door de Duitsers aangehouden en
gevangelijk naar Duitsland weggevoerd. Ze kwamen
begin 1915 terug : " 1914-1918 in Londerzeel " p. 188
door L. De Bondt en F. Hallemans.

³⁸ Het café zou zeker nog anno 1965 hebben bestaan
(Londerzeelsesteenweg 61). Daarna werd het gebouw
verkocht aan en afgebroken door Willy Kerremans die
er vanaf 16.12.1970 in een nieuw gebouwde villa
woonde.

Petite histoire : een Londerzeelse kozijn van Petrus Joannes Lamberts (° 1795, zie hoger) nl. Jan Augustinus Lamberts (1784-1868) zou furore maken in het leger van Napoleon en liet de familie Lamberts het logboek na van zijn belevenissen bij het 3^e regiment Jagers te Paard (1805-1813). Zijn afstammeling, prof. Em. K.U.L. Emiel Lamberts, gaf hierover in een academische zitting op 11.09.2009 te Londerzeel voor de Geschied- en Heemkundige Kring aldaar een interessante spreekbeurt.

OPROEP

In 1970 werd op de
plaats waar het
Hondsgat stond
volgend bierflesje
gevonden met als
opschrift:

**BIERES DE
WOLVERTHEM
D. DE WACHTER**

**Bezit iemand meer
inlichtingen
betreffende dit
gegeven ?**

Gustaaf VAN LOOY

Eerste Wachtmeester – Stamboeknummer: 23267 – Wolvertem: 1948-1975

Jean Geudens (2007)

*1WM Van Looy net voor zijn pensioen.
(Foto Gustaaf Van Looy)*

We besteden volgend stuk aan de carrière van Gustaaf Van Looy. Een jonge boerenzoon uit Putte die toetrad tot de Rijkswacht en die gedurende een periode van ruim 28 jaar, dienst deed in de brigade Wolvertem. De nog zeer kwieke Gustaaf, die al jarenlang met pensioen is, deed ons zelf zijn verhaal. Het verhaal van iemand die 28 dienstjaren vervulde in de brigade Wolvertem. Slechts één iemand zou hem later hierbij overtreffen, met name eerste wachtmeester Julien Samson, maar hierover later meer.

Gustaaf werd geboren te Putte op 20 april 1919 en groeide op in een landbouwersgezin.¹

Op 15.10.1938 werd hij opgeroepen om zijn militaire dienstplicht te vervullen en werd hij

ingelijfd bij het Achtste Artillerieregiment welke gekazerneerd was te Mechelen. Gustaaf was cavalier en bestuurd een tweespan paarden die een kanon voorttrokken.

Op 28.08.1939 werd hij mee gemobiliseerd en werd zijn regiment ingezet in Limburg ter verdediging van het Albertkanaal. De stukken van de artillerie waren er opgesteld te Vroenhoven.

Op 01.05.1940 had hij recht op 10 dagen landbouwersverlof, zoals dat toen heette, en mocht hij huiswaarts keren om zijn familie op de boerderij te helpen.

Toen hij op 10.05.1940 terug zijn eenheid in Rommershoven vervoegde, was hij er nog maar net gearriveerd, toen de oorlog pas echt uitbrak.

De Duitsers, die toen al in Alken zaten, waren al tot op 500 meter van de linies kunnen naderen. De Belgische troepen dienden zich terug te trekken en in Jodoigne werden de kanonnen terug in stelling gebracht. Ook daar dienden ze zich terug te trekken en trokken ze verder richting Veltem, om er daar aan de Brusselsesteenweg stelling te nemen tegen de Duitse tanks. Deze passeerden er echter niet en de troep vertrok verder door richting Merelbeke. Onderweg passeerde Gustaaf voor de eerste maal in zijn leven, in het Brabantse Wolvertem. Een gemeente waar hij later lang zou verblijven als wetsdienaar.

Tijdens deze verplaatsing mende Gustaaf een span van opgeëiste boerenpaarden, deze waren dit werk niet gewoon en bij momenten onhandelbaar. Zo kwam er plots in volle galop één van zijn paarden ten val en bleef liggen. Gustaaf kwam hierdoor met zijn been tussen de dissel en het paard te zitten en zat geklemd. Het paard deed geen moeite om recht te staan en Gustaaf bleef dus in zijn benarde positie zitten. Eén van zijn wapenbroeders tilde uit alle kracht het hoofd van het dier op zodat Gustaaf zich zelf uit zijn benarde positie kon bevrijden. Het paard bleef echter liggen. In de eerste woede van het moment begon hij uit alle kracht op het dier te schoppen. Hierdoor vond dit uiteindelijk de kracht en de wil om terug recht te staan.

¹ Hij stierf op 29 april 2011.

*Een halte
van de
artillerie.
Het regiment
waarbij
Gustaaf zijn
legerdienst
volbracht.
(Foto Jean
Geudens)*

De ex-cavaliërs onder ons weten, of zouden toch moeten weten, dat een paard vlug de moed durft op durft te geven, en hoe edel het dier ook bij ruiterfanaten wel genoemd wordt, het is een dier dat de moed vlug opgeeft.

Zo kan de auteur zich zelf, nog zeer levendig herinneren dat hij met zijn paard in drijfzand terechtkwam. Dit tijdens een opsporingstocht naar een gewapende politieman, die na dreigingen tegenover zijn familie de vlucht had genomen en zich in het Zoniënwoud in de buurt van het Rood Klooster verschanst had.

Tezamen zakten ze dieper en dieper weg. De ruiter diende er noodgedwongen af te springen en van op de harde zijkant trachtte hij zijn dier eruit te trekken. Het paard deed zelf geen enkel moeite om wat mee te helpen. In tegendeel, het liet zijn hals en hoofd zijwaarts op de grond vallen en had de strijd opgegeven. Gelukkig waren er toen gemeentearbeiders in de buurt die met man en macht met spaden begonnen te graven en die uiteindelijk toch het dier, dat slechts nog met de kop boven het zand stak, konden bevrijden.

Dit terzijde, we gaan verder met het verhaal van Van Looy. Naar zijn oversten toe maakte hij eens goed van zijn oren en wou hij niet langer dat de gespannen voor hem in volle galop gingen. Zijn span boerenpaarden was onervaren in dit werk en hij wou zichzelf niet verongelukken.

De stukken werden vervolgens opgesteld aan de Leie en daar was het pas echt menens. De hel brak er los. De Slag aan de Leie kende zeer zware gevechten en onze Gustaaf zat er middenin. Na enkele dagen van oorlog bevond Gustaaf zich in Veldegem en werden hij en zijn strijdmakkers er van op de hoogte gebracht dat de Koning

gecapituleerd had en dit om reden dat hij zijn volk niet verder wou laten uitmoorden, de vijandelijke overmacht was te groot. Indien de Koning dit niet had gedaan, waren er volgens Gustaaf gemakkelijk 100 à 150.000 doden meer geweest. De overgave was een feit en het Achtste Regiment Artillerie dienden zijn stukken over te brengen naar het depot van Eeklo. Vervolgens dienden ze hun paarden naar Zaffelare te brengen alwaar ze in een weide werden geplaatst en overgeleverd aan de Duitse bezetter. Van daar werden de soldaten overgebracht naar Overmeire.

Gustaaf had zijn 'bonnet' op het hoofd met daarop het cijfer 8 van zijn regiment. Een Duitse soldaat sprak hem aan: "Sie sind von das Achtste Artillerie?", Gustaaf knikte hierop ja. "*Sie haben sehr gut geschossen. Wir haben viele Kameraden verloren.*"

De officieren, onderofficieren en beroepsmilitairen werden krijgsgevangen genomen en naar Duitsland overgebracht. De dienstplichtige miliciens werden vrijgelaten en mochten huiswaarts keren. Hiertoe werden ze in het bezit gesteld van een speciale Duitse ontlastingsbrief. Deze brief dienden ze bij elk contact met Duitse soldaten te tonen ter hunner vrijgeleide. Ze waren immers nog steeds in uniform en zouden tijdens hun tocht opnieuw kunnen aangehouden worden.

Op 10.06.1940 kwam Gustaaf weer thuis en nam hij de boerenstiel weer op.

Door toedoen van zijn schoonbroer kwam hij dan voor het eerst in contact met de Rijkswacht. Deze was lid van de brigade Westerlo en vond dat de job van gendarm ook iets voor Gustaaf was. "*Mijn schoonbroer was gene gewone zulle*" dixit Gustaaf. Hij herinnert zich nog goed hoe een Duitse gedeserteerde soldaat, het erf opkwam en vroeg naar "*eiers*". Zijn schoonbroer, die er toen aanwezig was, wou direct de Duitse soldaat in koelen bloede neerschieten. Ze zouden hem dan wel op het erf 'in de grond steken' en niemand zou er ooit iets van weten. Vader Van Looy wou echter niet in de problemen komen en verbood deze gedachte. De Duitse soldaat zette vervolgens de vlucht voor zijn meerderen verder.

Door toedoen en op aandringen van zijn schoonbroer, bood Gustaaf zich dan in 1942 in Antwerpen aan voor deelname aan de ingangsexamens en keuring, om toegelaten te worden tot de Rijkswacht. Het merendeel van zijn

medekandidaten bleken echter VNV'ers te zijn. Hoewel hij zelf nooit een hevig weerstander is geweest, had hij toch een grote liefde voor het vaderland. Hij vond de leden van het VNV landverraders en wou met hen niets te maken hebben. Daarom keerde hij huiswaarts terug zonder toe te treden tot de Rijkswacht. Hij bleef verder werken op de boerderij van zijn ouders.

Pas op 07.11.1944 waagde hij zich opnieuw om rijkswachter te worden. Hij nam toen terug dienst, als soldaat bij de aanvullende machten bij de Rijkswacht. De Rijkswacht had in die periode versterking nodig. Er waren grote tekorten in het korps. Vele waren met pensioen gegaan en anderen, waaronder de VNV'ers die tijdens de bezetting waren ingelijfd, werden wegens onvaderlandslievend gedrag het korps uitgezet. Van de 3.000 gendarmen die tijdens de bezetting waren ingelijfd, schoten er misschien maar 500 meer over.

Als een soort van 'hulpgendarm' deed Gustaaf dan één jaar lang dienst in de brigade van Putte. Hij diende ermee op patrouille te gaan met een lid van de brigade. Zonder politionele bevoegdheden: bewaking, bescherming en bijstand verlenen waren zijn voornaamste opdrachten. Later werd hij ook ingezet om als planton de telefoon op te nemen en burgers ten burele te ontvangen. Klachten acteren mocht hij echter niet. Wanneer burgers zich aanboden, diende hij ze terug te sturen met de mededeling dat ze later maar eens dienden terug te komen wanneer één van de rijkswachters als planton van dienst was.

Tijdens zijn dienst in Putte heeft Gustaaf veel bijgeleerd. Eén van de aanwezige rijkswachters van de brigade had de gedrevenheid van Gustaaf opgemerkt. Deze stelde hem in het bezit van de 'Theorie van kapitein Berth'. Tijdens zijn plantondiensten en om de tijd te doden al wachtend op een telefoontje, leerde hij dit boek uit het hoofd. Later zou deze kennis hem meer dan van pas komen. Geregeld waren er in de brigade immers ondervragingen over de theorie van Berth. De 'Theorie van Berth' was immers in die tijd de bijbel van de rijkswachters. Zelfs later, als jong nieuw lid in de brigade Wolvertem, kon hij als geen ander de gevraagde onderwerpen uit het boek opzeggen. Niemand begreep hoe de jonge Van Looy dit zo goed kon. Dat hij toen reeds de mogelijkheid heeft gehad om dit boek in te

studeren vóór zijn eigenlijke indiensttreding bij het korps, heeft hij zijn collega's nooit verteld.

Aangezien het werk hem beviel en aangezien men als lid van de Aanvullende Macht van de Rijkswacht maar 60 frank per dag verdiende, heeft hij dan uiteindelijk terug zijn aanvraag gedaan.

In augustus 1945 deed hij dan mee aan de 'keuring', deze was zeer streng. Een slechte tand was al reden genoeg om ongeschikt te worden bevonden, hoewel men het dan later nog wel eens opnieuw zou mogen proberen.

Op 07.11.1945 trad hij toe tot het schooleskadron, gelegen aan de Kroonlaan te Brussel. De opleiding tot rijkswachter duurde er slechts 9 weken.

Aanvankelijk was Gustaaf voorbestemd om ruiter te worden. De onderrichter bij de cavalerie was toen echter ziek en er waren geen andere lesgevers in de ruitery beschikbaar. Hierom werd Van Looy ingedeeld bij het voetvolk.

Na zijn opleiding werd hij ingedeeld bij de Mobiele Compagnie, een eenheid die tijdens de oorlog werd gesticht. Met een 20-tal jonge rijkswachters verbleven ze in een groot herenhuis aan de 'Avenue Louise' te Brussel. Daar kregen ze voornamelijk een voortgezet onderricht.

Na korte tijd in de Mobiele Compagnie muteerde hij naar het Mobiel Legioen en dit bij een eenheid die toen gekend stond als 'de Guides'. Het merendeel van zijn tijd aldaar diende hij zijn dienst op het justitiepaleis te vervullen, d.w.z. het bewaken en voorleiden van gevangenen op de rechtbanken.

Nadien werd hij lid van het 'C de Char', een eenheid die diende in te staan voor de bewaking van de steenkooltransporten die per trein gebeurden. De verdeling van de steenkool was destijds door de toenmalige Eerste Minister Achilles Van Acker gerantsoeneerd. Men noemden hem hierom 'Achilles Charbon'.

Na 16 maanden 'C de Char' deed hij in september 1947 zijn aanvraag voor de brigade Leuven en bekam ook deze openstaande betrekking. Leuven was toen serieus gebombardeerd geweest en er was weinig woonstgelegenheid in de stad. Tezamen met andere rijkswachters verbleef

Gustaaf toen in de militaire bakkerij welke gelegen was aan de Parkstraat.

Wanneer hij een keer 'libre' was, trok hij per fiets huiswaarts naar Putte, afstand, wind, regen of koude konden hem hierbij toen niet deren.

In die tijd was de Rijkswacht in de provincie Brabant als volgt georganiseerd: men had de groep Brussel, die bestond uit drie compagnies zijnde die van Brussel, Leuven en Nijvel. De compagnie van Leuven was onderverdeeld in de districten Leuven, Vilvoorde en Tienen. Deze districten waren dan op hun beurt onderverdeeld in een aantal brigades. De brigade Wolvertem maakte deel uit van het district Vilvoorde.

Op een gegeven dag werd de chauffeur van de Compagniecommandant met de opdracht belast een controle uit te voeren op de verlichting van de voertuigen. Deze controle zou onder meer plaatsvinden op de oude baan van Brussel naar Antwerpen (de huidige A12)

Gustaaf diende de chauffeur mee te vergezellen en ze dienden zich eerst aan te bieden in de brigade Wolvertem. Zo keerde Gustaaf voor het eerst terug naar de gemeente, waar hij met zijn artillerieregiment nog was voorbij getrokken.

In de brigade werden ze ontvangen door de brigadecommandant Samoy. Deze vertelde dat er een plaats in de brigade vrijkwam. De rijkswachter Rossignol had bevorderingsexamens meegedaan en was hiervoor geslaagd. Hij zou naar Brussel dienen te vertrekken. Samoy vroeg aan Van Looy of hij geen zin had om naar Wolvertem te komen. Dit stond Gustaaf wel aan en hij diende onmiddellijk zijn plaatsaanvraag in.

Een tiental dagen later kreeg hij al de bevestiging dat zijn aanvraag tot mutatie naar Wolvertem was goedgekeurd.

In maart 1948 is Van Looy dan lid geworden van de brigade Wolvertem, een eenheid waar hij de rest van zijn carrière zou verblijven.

Vóór zijn vertrek in Leuven had een keuronderofficier, die dienst deed als bediende op de compagnie, hem gezegd; *"Van Looy, ge gaat naar de beste brigade van de compagnie."*

*Een mooie huwelijksfoto.
(Foto Gustaaf Van Looy)*

Bij zijn vertrek naar Wolvertem was Gustaaf reeds gehuwd. Er was echter voor hem en zijn echtgenote nog geen logement vrij in de brigade. Hierom bleef zijn vrouw bij haar ouders wonen en zelf kreeg hij een bed dat geïnstalleerd werd in de toenmalige wasplaats. De maaltijden verbruiken kon hij bij de beenhouwer, koffie werd hem bezorgd door de andere bewoners van de kazerne. Wanneer hij een dagje vrij was fietste hij weer naar huis.

In juli 1948 kwam het logement van rijkswachter Gustaaf Van Ransbeeck vrij. Deze ging omwille van gezondheidsredenen met vervroegd pensioen. Gustaaf en zijn echtgenote namen dan hun intrek in het vrijgekomen logement. Dit betrof de laatste woning links gezien van op de buitenkoer. Op 09.01.1949 werd er hun dochter geboren.

Het grondgebied van de brigade Wolvertem strekte zich in die tijd uit over Wolvertem, Brussegem, Hamme, Meise, Westrode, Imde, Rossem en Meusegem. Alle diensten werden toen nog per fiets uitgevoerd. *"Ik heb er bijna nen halven*

wereldbol met de velo rondgereden" citeren wij Gustaaf.

Pas rond de jaren '60 kwam er een motorfiets met sidecar. Deze werd bestuurd door de rijkswachters Vekens en Mine die er vaste chauffeurs van waren. Later kwam er eerst een jeep en uiteindelijk ook de eerste combi.

Gustaaf herinnert zich de vele verkeersongevallen die hij tijdens zijn loopbaan in de brigade heeft dienen vast te stellen, waarvan er tal met dodelijke afloop bij waren. Het laatste weekend van zijn carrière, de allerlaatste maal dat hij met de dienst mobiele permanentie belast werd, deed er zich weer een dodelijk ongeval voor.

Er waren werken op de A12, er werd een rijvak bijgelegd. Niettegenstaande de werken goed gesignaleerd waren, kwam er een wagen blijkbaar toch nog wat te snel aangereden en knalde ter hoogte van de werken tegen een paal. De chauffeur en een passagier werden uit de wagen geslingerd. Ze werden nog overgebracht naar het ziekenhuis doch overleden tijdens de overbrenging. Een derde passagier, een vrouw van 34 jaar, bleef in het voertuig zitten. De wagen schoot in brand en de dame werd levend verbrand. Gustaaf had zich een ander einde van zijn carrière voorgesteld. Het zijn zo van die interventies die voor altijd in het geheugen blijven gegrift.

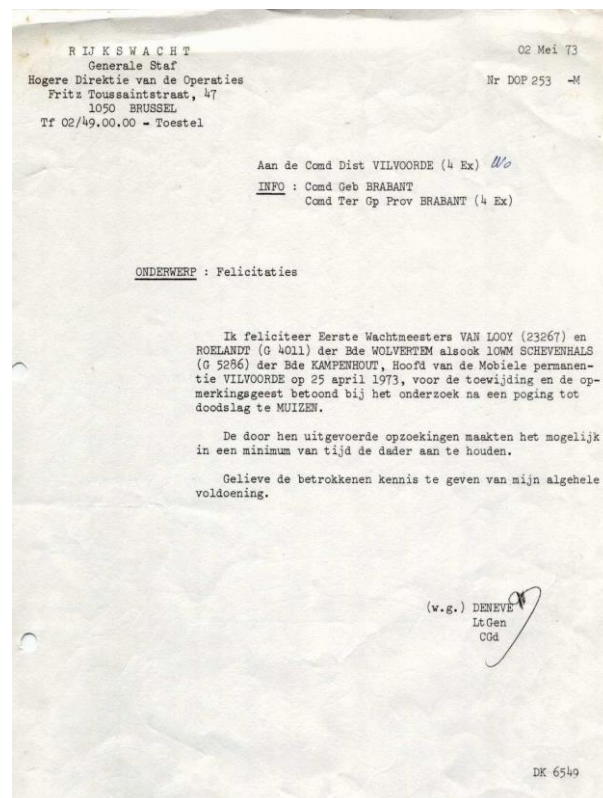
Een andere noemenswaardigheid die we wensen te vermelden is de aanhouding van een voortvluchtige moordenaar. De man had in Frankrijk een moord gepleegd, was er voor opgepakt en was veroordeeld tot 15 jaar gevangenis. Hij was echter kunnen ontsnappen en was in Brussel terechtgekomen. Daar kocht de man in een winkeltje een hamertje en vervolgens liet hij zich vervoeren per taxi. In Muizen bij Mechelen, wou hij, gebruikmakend van de hamer, de taxichauffeur het hoofd inslaan om hem dan van zijn geld en de taxi te beroven. De chauffeur kon zich echter met zijn laatste krachten heftig verzetten waardoor de plannen van zijn aanrander gedwarsboomd werden en hij op de vlucht diende te slaan. Een voorbijganger vond kort nadien, de zwaar bloedende taxichauffeur en verwittigde onmiddellijk de Rijkswacht.

Gustaaf was die nacht met Frans Roelandt op dienst. Via de boordradio van hun voertuig hoorden ze het bericht en in volle vaart reden ze ook naar Muizen ter bijstand.

Gustaaf kende de streek van Muizen zeer goed en nam het initiatief om er opsporingen naar de dader te verrichten. De feiten werden zopas gepleegd en de man kon nog niet zo ver weg zijn. Ze patrouilleerden door de straten van Muizen, toen Gustaaf plots in een zijstraatje, een donkere schim bij een auto zag staan. *"Frans! Daar is em! Achteruit en de lichten uit!"*. Met gedoofde lichten reden ze de straat in om vervolgens, net als katten, behoedzaam hun prooi te besluipen. Met de toortslamp in de ene hand en gewapend met zijn pistool in de andere hand, verblindde Gustaaf zijn tegenstrever. Hij beval de man om zich over te geven. Deze was zo geschrokken van de gendarmen, die plots uit het niets waren verschenen en van hun luide, brullende bevelen, dat hij bevend aan de grond genageld stond. Zonder al te veel moeite sloegen ze hem in de boeien.

Het bleek inderdaad de voortvluchtige moordenaar en aanrander van de taxichauffeur te zijn. Hij stond net op het punt om een andere wagen te stelen ten einde zijn vluchtpoging te vergemakkelijken. Hierbij had hij echter geen rekening gehouden met de gedrevenheid van twee van de gendarmen van Wolvenstem.

Voor het genomen initiatief en het hierdoor bereikte resultaat ontvingen Gustaaf en Frans zelfs felicitaties van Generaal De Neve, toenmalig Commandant van de Rijkswacht.

Een andere opdracht die Gustaaf vaak vervulde was de begeleiding van de jaarlijkse processie. Deze ging steeds uit de derde zondag van juni. De stoet werd geopend door twee rijkswachters in groot ceremonietenu. De stoet vertrok aan de Merchtemsesteenweg en ging verder via de Driesstraat. Aan de hoek met de Hoogstraat werd halt gehouden aan de kapel en aldaar werd door de pastoor een zegen gegeven. Via de Hoogstraat trok de stoet dan naar de kerk alwaar een speciale Eucharistieviering plaats had.

*De processie houdt halt aan de kapel op de hoek van de Driesstraat en de Hoogstraat. De deelnemers richten zich naar de kapel en ontvangen de zegen. De rijkswachters zijn in volledig ceremonietenu gekleed. Moeilijk te herkennen maar Gustaaf is de rijkswachter rechts op de foto.
(Foto Jef Van den Brande.)*

*De processie gaat verder via de Hoogstraat, richting kerk. Op de achtergrond de rijkswachtkazerne.
(Foto Jef Van den Brande)*

Gustaaf kende al bij al een goede tijd in Wolvertem. In de beginjaren van zijn loopbaan vond hij er de sfeer en kameraadschap toch plezanter dan in de latere jaren.

Hij herinnert zich nog steeds goed de vele avonden in die beginperiode, toen ze onder collega's tot 's avonds laat, op de buitenkoer, op de vogelpik speelden. Brigadecommandant Samoy en de chef Camiel Fransen namen vaak deel aan dit spel.

In 1969 overleed Gustaafs echtgenote en een jaar later huwde zijn dochter. Gustaaf kwam toen alleen te wonen. Het wonen binnen de muren van de brigade was verbonden aan een aantal voorwaarden en aan een puntensysteem. Men ontving een bepaald aantal punten voor zichzelf, de echtgenote en per kind. Aangezien hij nu alleenstaande was, had hij niet genoeg punten meer. Hierom werd het logement opgeëist door een andere collega die meer punten had. *"Ik werd er buiten gesmeten;"* zegt hij ons.

Toch werd er voor gezorgd dat hij, op kosten van de Staat, gehuisvest werd op een appartement in de Hoogstraat.

Op 01.07.1975 ging Gustaaf met welverdiend pensioen. Ingevolge zijn onberispelijke staat van dienst kreeg hij de gunst om voorafgaand nog drie maanden eindloopbaanverlof op te nemen.

Gedurende een onafgebroken periode van 28 jaar was hij wetsdienaar geweest in Wolvertem. Het Gemeentebestuur was hem hiervoor dankbaar en prees hem tijdens een afscheidsplechtigheid op het gemeentehuis. Dit in aanwezigheid van zijn collega's van de brigade en van de districtscommandant van Vilvoorde, kapitein Demesmaecker. Deze sprak Gustaaf toe met de woorden : *"Gustaaf, jong, één van de beste gendarmen van het district gaat ons verlaten."*

Na de plechtigheid op het gemeentehuis had er natuurlijk ook een feestje plaats, een feestje dat lang zou duren.

Om 19.00 uur 's avonds waren ze in groep naar het gemeentehuis vertrokken. Pas om 07.00 uur, kwam men na een geslaagd feest, weer thuis.

*Burgemeester Vanvuchelen huldigt de
feesteling. Links naast hem de
districtscommandant.
(Foto Gustaaf Van Looy)*

*Gustaaf en zijn echtgenote
luisteren aandachtig naar de
lovene woorden van de
Burgemeester.
(Foto Gustaaf Van Looy)*

Gustaaf die ondertussen terug gehuwd was, is dan verhuisd naar Wespelaar van waar zijn vrouw afkomstig was. Reeds 32 jaar is hij met pensioen. Nog steeds is hij goed te been en doet hij nog zelf

de boodschappen, hetzij te voet of per fiets. Verder bewerkt hij nog steeds zelf zijn groententuin. Als lid van de Oud-Strijdersbond is hij als vaandeldrager aanwezig op talrijke herdenkingsplechtigheden.

*Gustaaf is nog steeds
paraat op
herdenkingsplechtigheden.
(Foto Gustaaf Van Looy)*

Eerste Wachtmeester Gustaaf Van Looy ontving volgende eervolle onderscheidingen:

- Herinneringsmedaille 1940-1945 met gekruiste sabels;
- Medaille van Strijder 1940-1945;
- Het militair ereteken van 2de en 1ste klas;
- De gouden medaille in de Orde van Leopold II;
- De gouden palmen in de Kroonorde;
- Medaille van Ridder in de Orde van Leopold II;
- Dankbaarheid-medailles van het NSB.

Gelezen in : de Volksstem 15 01 1893 en le Rappel en le Radical 17 01 1893

Zaterdag namiddag (14 01) is de windmolen van Westrode omgestort. Eenige werklieden waren bezig met een herstelling te doen aan den molen, toen het ongeluk voorviel. Verscheidene personen zijn gekwetst, waartusschen een zoo gevaarlijk dat men het noodig geoordeeld heeft er een geestelijke bij te roepen. De beide geneesheeren van Londerzeel waren ter plaatse gesneld om de noodige zorgen aan de gekwetsten toe te dienen. De molen is gansch verbrijzeld. De genaamde Louis Vergaelen is moeten bediend worden ; men vreest voor zijn leven.

Un moulin s'est écroulé à Westerhode-sous-Wolverthem entraînant dans sa chute trois personnes qui étaient occupées à faire des réparations. Deux ont été grièvement blessées ; la troisième est dans un état désespéré.

Uit : de Vooruit van 21 04 1895 - Meysse : drie huizen afgebrand. Redding.

Achter de kerk van Meysse staan drie werkmanshuizen gelegen, bewoond door de families D.B., K. en V.H. Donder namiddag bemerkte de dochter van D.B. eensklaps een geweldigen rook in huis. Zij snelde naar het verdiep, waar haar grootmoeder sliep, eene blinde vrouw van 82 jaar. Het meisje maakte de ouderlinge wakker en zegde dat het brandde, doch de blinde antwoordde dat het slechts de schouw was die rookte. De dochter ging naar beneden, doch de rook was reeds zoo hevig, dat zij moest buiten vluchten. Zij zag toen de vlammen uit het dak opslaan en riep om hulp. Haar broeder snelde toe en gelukte erin de grootmoeder te redden, die reeds half verstikt was. Het alarm werd gegeven en de pompiers waren spoedig ter plaatse, evenals vele bewoners van het dorp. Ondertussen had het vuur zich medegedeeld aan de twee naburige huizen, en alle pogingen der redders bleven vruchteloos. Rond 7 ure vielen de dakken met groot gedruisch in. Van de drie woningen zijn enkel de muren overgebleven

Gelezen in de Duinengalm van 12 09 1896 - Eene bende baanstropers

MM. F. Willockx en P. Verhavert, twee jongelingen van Steenhuffel, en zonen van rijke pachters, keerden Zondag avond van eene wandeling naar Wolverthem terug. Op het gehucht Sloozen te Impde, werden zij plotseling omringd door eene bende met zwartgemaakte gezichten en gewapend met dikke knuppels. De kwaaddoenders wilden hun uitplunderen. De twee jongelingen verdedigden zich tegen hunne aanvallers, doch zij bezweken weldra onder het getal. Zij werden gebonden, half dood geslagen en bestolen. Dan namen de schurken de vlucht. M. Willockx werd niet erg gewond ; doch zijn kameraad werd erg gekwetst aan het hoofd en verloor veel bloed. Verscheidene zijner ribben werden ingestooten. De toestand van de ongelukkige, die ten 9 ure met duizend voorzorgen naar zijne woning werd overgevoerd, is zeer gevaarlijk. Tot hiertoe zijn de daders van deze misdadigen aanslag onbekend ; maar de gendarmerie van Wolverthem doet al het mogelijke om op het spoor dezer bende te geraken. Het parket van Brussel is Dinsdag morgen naar Steenhuffel geweest om de slachtoffers te ondervragen en de gekwetste te onderzoeken.

Commentaar : P. Verhavert was Petrus Martinus Verhavert, geboren in 1863 te Steenhuffel en zoon van Henricus en Bernardina Carlier, molenaars op de Marselaarmolen te Steenhuffel. F. Willockx was waarschijnlijk Joannes Franciscus Willockx, geboren in 1861 te Steenhuffel en zoon van Judocus Joannes en Maria Josepha Mertens.

Op Pasen en tweede paasdag organiseert de kerkfabriek van Rossem een kunsttentoonstelling in de kerk van Rossem.

Wanneer?

Op zondag 27 en maandag 28 maart 2016
vanaf 9 uur tot 17 uur

Waar?

In de kerk van Rossem

Wat is er te zien?

Rossemse kunstenaars tonen hun werk.

Een degelijke werking van onze VZW garanderen, het kost allemaal handenvol geld.
En het lidgeld alleen dekt deze kosten natuurlijk niet.
Daarom zijn we onze sponsors, die ons financieel en logistiek willen steunen, zeer erkentelijk.

Interesse om ons gezamenlijk erfgoed ook een hart onder de riem te steken?
Of gewoon te tonen dat je de doelstelling van onze kring een warm hart toedraagt?
Neem dan gerust contact op met ons via erfgoedberla@live.com

Als sponsor word je een heel jaar lang op onze website, in al onze publicaties en in al onze nieuwsbrieven vermeld. En die hebben momenteel een oplage hebben van meer dan 1000 emailadressen.

Bijkomend worden er tot 300 papieren exemplaren van dit alles bij vrije beroepen, rusthuizen, culturele centra, in het gemeentehuis en bibliotheek enz. verspreid.

Vanaf een sponsoring van € 100 is de sponsor vrij om een banner of een reclamebord op een van onze jaarlijkse evenementen te zetten. We vragen wel dat de sponsor dan zelf instaat voor de plaatsing. En ter info: tijdens het jongste evenement in Oppem waren er ongeveer 2.000 bezoekers!

Als kers op de taart kan bij sponsoring vanaf € 100 de opmaak gratis door onze graficus gedaan worden, wordt er ook een rechtstreekse doorklikmogelijkheid of QR naar jouw eigen website voorzien.

Voor de kleinere kaders moet je zelf ons een in te scannen lay-out of een elektronische versie bezorgen.

We leveren natuurlijk een betalingsattest af dat je voor inbreng in de algemene onkosten van jouw bedrijf kan gebruiken.

Op de volgende pagina vind je prijzen en formaten.

Jan, Dirk, Hedwig
Het Berla-sponsorteam.

Tuinmachines
DUBOIS

onderhoud & herstelling
verkoop & verhuur
0477 58 52 33

Stwg op Aalst 71, 1745 OPWIJK
open: dinsdag tot vrijdag van 13u tot 18u
zaterdag van 10u tot 12u

VanOssel

Keukens, badkamermeubelen & inbouwkasten

Wilgenlaan 17 bus1
1861 Wolvertem (Meise)

Tel: 02/269.91.02

E-mail: van.ossel.keukens@telenet.be

www.vanosselkeukens.be

KEUKENS
CUISINES
ilwa

Galerij Artemis

Heidestraat 12 - 1861 Wolvertem

Verkoop en aankoop van antiek & kunst.
Groot aanbod van regionale, nationale en
internationale schilderijen.

O.a Edwin Ganz (Meise) en Karel De Bauw (Asse)

Voor afspraak: 0478 69 55 30

 Banden ROELANTS
ceva tyre network

E-mail: info@bandenroelants.be
www.bandenroelants.be

Merchtemsesteenweg 62
1861 Wolvertem (Meise)
Tel: +32 (0)2 269 11 99
Fax: +32 (0)2 269 62 11

*speciaalzaak sinds 1912
voor alcoholische dranken,
rookwaren en geurlampen*

HUIS WILLEMS

Sint-Amandstraat 9
1853 Strombeek-Bever
tel. 02.267.78.90

Den beiaard
TAVERNE - RESTAURANT

keuken open van 12u tot 22u - woensdag gesloten - open op feestdagen

Brusselsesteenweg 48 - 1860 Meise - 02 269 70 04

POORT
CENTER

Klassieke en moderne sierpoorten
Industriële poorten en afsluitingen
Tuinafsluitingen
Geautomatiseerde poorten
Parlofonie en videofonie
Toegangscontrole en camerabewaking

Gratis offerte
02 270 49 62

www.poortcenter.be

Wil je deelnemen aan één van onze werkgroepen? Wil je zelf een werkgroep oprichten rond een bepaald thema? Laat het ons weten door het formulier in te vullen op: <http://goo.gl/VrNPCy>

Bezoek onze Facebook pagina,
je vindt ze op <https://www.facebook.com/erfgoedberla>

Je kan het formuliertje met je kandidatuur met de post sturen
of deponeren in de brievenbus Brusselsesteenweg 44 bus 1 aan de BIB te 1860 Meise.

GSMnr: ((((((((((((

Straat: _____ **Nr:** ____ **Te:** _____

Email: _____ @ _____

Losse medewerker? ☐ Vaste medewerker? ☐ Sponsoring? ☐ Website maken? ☐

Facebook maken? ☐ Foto's nemen? ☐ Archiveren? ☐ Brochure maken? ☐

Foto's scannen? ☐ Weblog maken? ☐ Organiseren? ☐ Teksten schrijven? ☐

Deelnemen vergaderingen? ☐ Documenten inscannen? ☐ Gewoon meehelpen? ☐ Rondleiding geven? ☐

Hieronder vind je misschien werkgroepen waar je bij wil aansluiten?

Algemene werkgroepen

- ☐ Archivering: Historisch archief
- ☐ Archivering: Inzamelen en digitaliseren
- ☐ Archivering: Kunstschatten
- ☐ Archivering: Verenigingsleven
- ☐ Marketing en vormgeving
- ☐ Tijdschrift en nieuwsbrief
- ☐ Praatcafé
- ☐ Organisatie evenementen
- ☐ Familiekunde
- ☐ Archeologie
- ☐ Toponiemen
- ☐ Monumentenzorg
- ☐ VZW Rechtspersoon
- ☐ ICT
- ☐ Contact met andere gemeentes
- ☐ Subsidiëring
- ☐ Fondsenwerving

Werkgroepen rond specifieke onderwerpen

- ☐ Familie Bulthé (Vliegtuigbouwers)
- ☐ Vrije radio's
- ☐ IJskelders
- ☐ Zelf een werkgroep voorstellen

Omschrijving

[illegible]

Werkgroepen rond de verschillende leefgemeenschappen

☐ Amelgem	☐ Nerom
☐ Eversem	☐ Oppem
☐ Hasselt	☐ Rossem
☐ Imde	☐ Sint-Brixius-Rode
☐ Limbos	☐ Slozen
☐ Meise	☐ Westrode
☐ Meuzegem	☐ Wolvertem

Weet nog niet maar word graag op de hoogte gehouden via email ☐ Per post ☐

Maandag	09:00-12:30 en 14:00-16:30
Dinsdag	09:00-12:30 en 14:00-16:30
Woensdag	09:00-12:30 en 14:00-16:30
Donderdag	09:00-12:30 en 14:00-16:30 en 16:30-18:00
Vrijdag	09:00-12:30 en 14:00-16:30
Op Afspraak	

Naam Kantoor	KBC Bank Wolvertem
Gemeente	1861 Wolvertem
Adres	Stationstraat 2A
Tel	02 272 45 10
Fax	02 272 45 11
Email	wolvertem@kbc.be

Sparen & beleggen

Verzekeren

Lenen

Betalen

Uw voertuig

- > Autoverzekering
- > Motorverzekering
- > Brommerverzekering

Uw woning

- > Brandverzekering
- > Start2Rent - verzekeringspakket voor huurders
- > Schuldsaldoverzekering

Gezin en gezondheid

- > Familiale verzekering
- > Hospitalisatieverzekering
- > Ongevallenverzekering

Sleutelmomenten

Sommige gebeurtenissen in uw leven maken alles anders.
Zorg dat u goed voorbereid bent.

18 jaar
Verder studeren

Afstuderen
Eerste inkomen

Een zaak starten

Trouwen
Samenwonen

Wonen

Uitgebreide informatie over betalen, lenen, sparen, verzekeren en fiscaliteit.

Kindje erbij

Uit elkaar

Met pensioen

Uw Pensioen
als ondernemer

Overlijden

Slimme oplossingen,
aangepast aan
uw situatie.

